

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ

Εταιρεία Ηλεκτρικών Μετρώ

Παρασκευασίου 4

45444 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Δίμηνη εφημερίδα του Συλλόγου Δικορφιωτών Ζαγορίου

ΤΕΥΧΟΣ 27 ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1988 - ΓΕΝΑΡΗΣ 1989

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ: ΔΗΜ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ 44 121 37 ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Τηλ. 5738.093

ΤΟ ΑΝΟΙΧΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΤΟ ΔΙΚΟΡΦΟ

Με απόφαση του Κέντρου Ερευνών Ζαγορίου, η εκδήλωσή του «ανοιχτό σχολείο» θα γίνει φέτος στο χωριό μας. Η απόφαση αυτή του διοικητικού συμβουλίου του Κ.Ε.Ζ. πάρθηκε με το σκεπτικό ότι ο χώρος αυτός περιλαμβάνει μια σειρά από χωριά, που θεωρούνται εγκαταλειμμένα, στα οποία μέχρι τώρα δεν έχει γίνει καμιά εκδήλωση του Κ.Ε.Ζ.

Η διοργάνωση του «ανοιχτού σχολείου» θα γίνει στις 23 Ιούλη ως τις 8 Αυγούστου και θα περιλαμβάνει και μέρες αφιερωμένες στα γειτονικά χωριά, Μανασσή, Καλουτά και Ανθρακίτη. Οποσδήποτε είναι μια μεγάλη τιμή για το χωριό μας και η διοργάνωση του «ανοιχτού σχολείου» μόνο θετικά αποτελέσματα θα έχει. Και θα πρέπει βέβαια να πούμε, ότι για την τελική επιλογή του χωριού μας σαν κέντρο του φετινού «ανοιχτού σχολείου», θα πρέπει ν' αποφασίσουμε εμείς οι ίδιοι οι χωριανοί. Να δραστηριοποιηθούμε μέσα από το σύλλογο και την κοινότητα, ώστε να βρεθούν καταλύματα για τους ανθρώπους που θα πάρουν μέρος και θα υπάρχουν και ξένοι, να βρεθούν άνθρωποι που να συμπαρασταθούν σ' αυτόν τον κόσμο, αλλά και στους υπεύθυνους του Κ.Ε.Ζ., ώστε τυχόν προβλήματα που θα ανακύψουν να λυθούν αμέσως. Το αν τελικά θα γίνει το «ανοιχτό σχολείο» στο Δικόρφο ή όχι, είναι δική μας επιλογή. Αν πραγματικά το θέλουμε, πρέπει να οργανωθούμε. Γιατί υπάρχουν πολλά χωριά που θάβελαν με κάθε τρόπο το «ανοιχτό σχολείο» να γίνει σ' αυτά.

Ας δούμε όμως, τι είναι το «ανοιχτό σχολείο». «Είναι, όπως μας λέει το δελτίο του Κ.Ε.Ζ. τεύχ. 1», μια συνάντηση ατόμων με κοινά ενδιαφέροντα, με όρεξη και επιθυμία για ανταλλαγή γνώσεων. Η ανάγκη να λειτουργήσει ένα

τέτοιο σχολείο, έχει για κύριο σκοπό τη γνωριμία του Ζαγορίου χώρου. Από την άλλη μεριά, το θαυμάσιο φυσικό και δομημένο περιβάλλον του τόπου συνεισφέρει εξαιρετικά στην ανταλλαγή των γνώσεων.

Η πλούσια ζωντανή παράδοση των χωριών του Ζαγορίου αποτελεί τη βάση για μια

τέτοια ανταλλαγή. Στο ανοιχτό σχολείο δάσκαλος είναι ο χώρος και τα καθημερινά προβλήματα της ζωής. Οι απορίες και οι προσωπικοί προβληματισμοί γίνονται θιώματα και εμπειρίες. Τέλος η ύλη των μαθημάτων δεν είναι καθορισμένη. Η ιστορία, η γεωγραφία, η λαογραφία, οι καλές τέχνες, η γεωπονοδασολογία, η οικολογία αποτελούν πλαίσια που κινούνται οι μαθητές.

Μια και μιλήσαμε για το ανοιχτό σχολείο, ας δούμε όμως και τι πράγμα είναι αυτό το Κέντρο Ερευνών Ζαγορίου. Συνέχεια στη σελίδα 2

Τι γίνεται εδώ πέρα;

Αλήθεια, τι γίνεται εδώ πέρα; Και αναφερόμαστε στην περίπτωση του λατομείου, που κυριαρχεί στο χωριό εδώ και ενάμιση χρόνο. Γνωστή η ιστορία, έχουμε ασχοληθεί κι άλλες φορές μαζί της. Γαννιώτης εργολάβος, ζήτησε εδώ κι ενάμιση χρόνο άδεια από την κοινότητα για να κάνει σχετικές έρευνες στην περιοχή κοντά στις «κάνανλλες», για υλικά λατομείου (χαλίκι κλπ.). Το κοινοτικό όμως συμβούλιο, απέρριψε την αίτησή του, με το αιτιολογικό ότι υπήρχε υπαρκτός κίνδυνος για τα έλατα της περιοχής, τους βοσκότοπους, ακόμα και για τα ίδια τα χωριά της περιοχής από τη σκόνη. Η νομαρχία όμως, έστειλε χαρτί στο κοινοτικό συμβούλιο λέγοντας να επανεξετάσει το θέμα, γιατί οι λόγοι που προβάλλονται στην άρνηση είναι ασαφείς, γενικοί και αόριστοι (!!!). Το Κ.Σ. απέρριψε ξανά την αίτηση, η Νομαρχία επανήλθε και το

θέμα τραβάει σε μακрос. Πρόσφατα, τον Δεκέμβρη, ήρθε πάλι χαρτί από τη Νομαρχία, που ζητάει πάλι επανεξέταση του θέματος, για τέταρτη ή πέμπτη φορά, έχουμε πλέον χάσει και το λογαριασμό.

Και φυσικά αυτή η εμμονή της Νομαρχίας, αλλά και η όλη ιστορία, δημιουργεί ορισμένες απορίες.

—Γιατί η Νομαρχία δεν κάνει δεκτή την απορριπτική θέση του κοινοτικού συμβουλίου; Σε τι αποσκοπεί; Πάει η Νομαρχία να αντικαταστήσει το κοινοτικό συμβούλιο του χωριού μας, ή να του υποδείξει τι να κάνει;

—Ποιος τέλος πάντων νομίζει ότι είναι αυτός ο εργολάβος, που σε καφενείο άλλου χωριού και μπροστά σε χωριανό μας, που δεν τον ήξερε φυσικά, έλεγε ότι θέλει με κάθε τρόπο να θάλει στο χέρι το Δικόρφο; Και τι λέει το Κ.Σ. γι' αυτό;

Συνέχεια στη σελίδα 2

Η πιττα του Συλλόγου στην Αθήνα

Πιστοί πλέον στο έθιμο που καθιερώσαμε εδώ και λίγα χρόνια, κόψαμε και φέτος την πιττα του συλλόγου μας. Έτσι άρχισε η επιτροπή Αθηνών τις εκδηλώσεις του συλλόγου για το τρέχον έτος, που πιστεύουμε ότι θάβελ από τα αποδοτικά για τον σύλλογό μας.

Το φετινό λοιπόν ραντεβού των χωριανών μας ήταν στις 22 του Γενάρη, στην αίθουσα της Ομοσπονδίας αρτεργατών, που βαρεθήκαμε πλέον να το λέμε κάθε χρόνο ότι μας διατέθηκε δωρεάν, χάρη στις ενέργειες του Σπύρου του Βλάχου. Αλλά δεν μπορούμε όμως και να μην αναφέρουμε τις ενέργειες αυτού του μέλους του συλλόγου, που αν και δεν είναι στην επιτροπή Αθηνών, τρέχει και βοηθάει σαν να εξυπηρετεί τα δικά του συμφέροντα.

Η προσέλευση όχι απογοητευτική σε αριθμό, γύρω στα πενήντα άτομα είμασταν παρόντες, αλλά προβληματική για την έλλειψη των νέων. Κλήθηκαν βέβαια όλοι οι χωριανοί και όχι μόνο τα μέλη του συλλόγου.

Φυσικά προσφέρθηκαν τα απαραίτητα αναψυκτικά από μέλους του συλλόγου κι έγινε μια συζήτηση πάνω στα τρέχοντα προβλήματα του χωριού μας. Έγτονα προβληματισμένοι οι χωριανοί των Αθηνών για το θέμα του λατομείου, αποφάσισαν να μεταφέρουν τον προβληματισμό τους και την αγανάκτησή τους σ' όλους τους αρμόδιους φορείς. Πρώτα - πρώτα στο κοινοτικό συμβούλιο του χωριού, με την επιθυμία τους να μην ενδώσουν στην προκειμένη περίπτωση και να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων, προστα-
Συνέχεια στη σελίδα 2

ΤΟ ΑΝΟΙΧΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΤΟ ΔΙΚΟΡΦΟ

Συνέχεια από σελίδα 1

ρίου, που το διοργανώνει. Πάντα στο τεύχος 1 του δελτίου του ΚΕΖ, διαβάζουμε:

«Το Κέντρο Ερευνών Ζαγορίου είναι σύλλογος μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Οι πόροι του Κέντρου προέρχονται αποκλειστικά από τις συνδρομές μελών του, επιστημονικών συνεργατών του καθώς και από δωρεές φίλων και υποστηρικτών.

Με την έρευνα και τις εμπειρίες που ζει ο Ζαγορίσιος χώρος, προσπαθεί να δημιουργήσει την κατάλληλη υποδομή και να απαντήσει στις σημερινές ανάγκες έτσι που έχουν διαμορφωθεί τα τελευταία 10 χρόνια. Σκοποί του Κ.Ε.Ζ. είναι:

Α. ρ θ ρ ο 3. Σκοπός του Κέντρου αυτού είναι η επιστημονική έρευνα του Ζαγορίου κατά τομείς ήτοι:

α. Στην οικονομοτεχνική έρευνα για την ανάπτυξη της Βιομηχανίας, θιτοτεχνίας, καλλιτεχνικής και μη, υφαντουργίας, κεντήματος, γεωργίας, κτηνοτροφίας, δεινροκομίας, δασοπονίας και τουρισμού επί επιστημονικών θέσεων και εκμετάλλευση αυτών.

β. Στην έρευνα για την αξιοποίηση και εκμετάλλευση του υπογείου πλούτου (ορυκτών, μετάλλων, πετρωμάτων).

γ. Στην έρευνα για την αξιοποίηση και οργάνωση κυνηγετικών τόπων, αγόνων γεωργικών και κτηνοτροφικών εκτάσεων και γενικά της χλωρίδας και πανίδας.

δ. Στην έρευνα για την οργάνωση συλλογικών φορέων παραγωγής και εκμετάλλευσης των πάσης φύσεως προϊόντων πρωτογενούς, δευτερογενούς και τριτογενούς παραγωγής, παροχής υπηρεσιών και εμπορίας αυτών με εξαγωγή κυρίως στόχους.

ε. Στην έρευνα για τη δημιουργία τεχνικών και κατασκευαστικών συλλογικών επιχειρήσεων Βιομηχανικής ή Βιοτεχνικής μορφής.

στ. Στην έρευνα για την δυνατότητα συνεργασίας ή και συμμετοχής Ζαγοριαστών επιχειρήσεων ή και Ζαγοριαστών με άλλες επιχειρήσεις που επιδιώκουν τους ίδιους ή παρόμοιους σκοπούς.

ζ. Στην έρευνα για τη διάσωση και συγκέντρωση των αρχαιολογικών θησαυρών του Ζαγορίου.

θ. Στην έρευνα για τη διά-

σωση, διατήρηση και εφαρμογή της ζαγοριαστικής αρχιτεκτονικής.

ι. Στην έρευνα για την ίδρυση αρχείου, μουσείου και βιβλιοθήκης Ζαγορίου με παραρτήματα σε όλα τα χωριά του Ζαγορίου στα οποία θα συγκεντρωνθούν όλοι οι θησαυροί των.

ια. Στην έρευνα και εκπόνηση γενικών μελετών διατήρησης του περιβάλλοντος και αξιοποίησης οικόληρου του χώρου του Ζαγορίου γενικά και κάθε χωριού ειδικά.

ιβ. Στην έρευνα για την εξεύρεση τρόπων και μεθόδων προβολής και γνωριμίας του Ζαγορίου στον εθνικό και διεθνή χώρο.

ιγ. Στον σχηματισμό ειδικευμένου προσωπικού για διέκτες του ανάγκες καθώς και για τις ανάγκες παραπλησίων κέντρων.

ιδ. Στη συμμετοχή, στην έρευνα και σύνταξη των μελετητών διαφόρων περιοχών ή πανεπιστημίων ημεδαπής ή αλλοδαπής δια της δημιουργίας επιστημονικών σεμιναρίων ή διαλέξεων στα οποία θα διδάσκουν ή θα ομιλούν καθηγητές πανεπιστημίων ή επιστήμονες ανεγνωρισμένου επιστημονικού κύρους ημεδαπής ή αλλοδαπής».

Η πίττα του Συλλόγου στην Αθήνα

Συνέχεια από σελίδα 1

Τεύοντας τα συμφέροντα του χωριού μας. Κι αν δεν αρκεί αυτό, να μεταφερθούν ο προβληματισμός τους και η αγωνία τους προς κάθε αρμόδιο φορέα, προς κάθε μέσο ενημέρωσης.

Και ζήτησαν μια ευρύτερη και πιο γρήγορη ενημέρωση οι χωριανοί μας, τόσο από το κοινοτικό συμβούλιο, όσο κι από το διοικητικό συμβούλιο του συλλόγου.

Και μετά τη συζήτηση, θέσια, κόπηκε η πίττα του συλλόγου, από την πάντα ακούραστη Πόπη.

Και κλείνοντας την εκδήλωση, τη σεμνή αυτή εκδήλωση της επιτροπής Αθηνών του συλλόγου μας, δόθηκε το νέο μας ραντεβού για τον ετήσιο αποκριάτικο χορό μας.

Και του χρόνου!

Τ. Π-ς

ΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΜΑΣ

—Παντρεύτηκε στην Αθήνα το φθινόπωρο, ο χωριανός μας Γιάννης Κοτσιλίδης. Όλες μας τις ευχές για έναν ευτυχισμένο γάμο.

—Στις 21 του Γενάρη, παντρεύτηκε στο Μοσχάτο ο Γιώργος Γιαμπάνης την αγαπημένη του Παρασκευή. Καλούς απογόνους!

—Αρραβωνιάστηκε στην Αθήνα η Ελένη Σορβάκου με τον αγαπημένο της Γιώργο Τουλικά. Καλά στέφανα παιδιά!

—Πέθανε στα Γιάννινα η Μαρίνα Κανασέλη. Στους συγγενείς της εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας.

—Ο Πέτρος Οικονόμου, του Γιάννη, θάφτηκε την κορούλα την κορούλα του, που πήρε το όνομα της γιαγιάς της, Γρηγορία.

—Ο χωριανός μας Ευάγγελος Μητσόπουλος, έκανε δωρεά 140.000 δρχ. για τον πο-

λυέλαιο του παρεκκλησίου του Αγίου Νεκταρίου, του ναού της Αγίας Μαρίνας Άνω Ιλισίων.

—Έχουμε γράψει κι άλλες φορές, ότι στην στήλη μας γράφουμε τα κοινωνικά γεγονότα του χωριού μας ή της περιοχής μας, όταν και αν τα μαθαίνουμε. Κι αυτό, γιατί διαμαρτύρονται μερικοί ότι δεν γράφουμε ορισμένα τέτοια γεγονότα. Μα ούτε επαγγελματίες δημοσιογράφοι είμαστε, ούτε χρόνο έχουμε για να τρέξουμε να τα μάθουμε. Έτσι γράφουμε ότι μαθαίνουμε και ότι μας λένε. Αν θέλουν οι ενδιαφερόμενοι να περυστούν στην κοινωνική στήλη της εφημερίδας μας, ας μας ειδοποιούν. Και για του λόγου το αληθές, μόνον ένας μας έχει καλέσει στο γάμο του, ο Γιώργος Γιαμπάνης κι αυτό προς τιμή του.

Δ.Π.

Τί γίνεται εδώ πέρα;

Συνέχεια από σελίδα 1

—Γιατί τέλος πάντων αυτή η επιμονή από εργολάβο και Νομαρχία για τη περιοχή αυτή των αθών χαλικιών; Και πώς αυτός ο εργολάβος θα πάρει άδεια για εκμετάλλευση από το Ινστιτούτο Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών, που, αν δεν κάνουμε λάθος, έχει την περιοχή αυτή δεσμομένη λόγω ουρανίου;

—Ποια είναι η θέση του κοινοτικού συμβουλίου του χωριού μας; Μαθαίνουμε ότι οι γνώμες διχάζονται και οι μισοί θέλουν ν' απορρίψουν την αίτηση πάλι και οι άλλοι μισοί να δώσουν την έγκριση. Οι τελευταίοι προβάλλουν σαν επιχείρημα ότι το χωριό θα έχει έσοδα από αυτή τη δουλειά, ενώ οι πρώτοι ισχυρίζονται ότι από τα λατομεία τα έσοδα δεν τα παίρνουν οι κοινότητες, αλλά το Κράτος. Κάποιοι έχει δίκιο. Ας μας πουν ποιος.

Η γνώμη μας είναι, ότι σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να δοθεί η άδεια. Γιατί, ποιος μας λέει εμάς, ότι αν το κοινοτικό συμβούλιο είναι εκμεταλλεύσιμο, δεν θα πιεστεί η κοινότητα να δώσει την άδεια της για την ίδρυση του λατομείου, αφού τώρα, μόνο και μόνο για να δώσει την άδεια της για δι-

γματοληπτική έρευνα, δέχεται τόσες πιέσεις;

Εντύπωση μεγάλη μας δημιουργεί η στάση της Νομαρχίας, που θυμίζει δάσκαλο που επιστρέφει τις εργασίες στους μαθητές του για να τις ξανακάνουν όπως θέλει αυτός.

Κύριοι κοινοτικοί σύμβουλοι, πώς ανέχεστε αυτή την κατάσταση; Να σας υποδεικνύουν τι πρέπει να κάνετε στον τόπο σας και τον τόπο μας; Η περιοχή είναι της Κοινότητας κι εσείς αποφασίζετε, όχι η Νομαρχία. Εσείς είστε εκλεγμένοι από τον λαό κι ο λαός δεν θέλει να δοθεί η άδεια. Και τέλος, άσχημη εντύπωση έχει δημιουργηθεί στον κόσμο, το ότι για ένα τόσο σοβαρό θέμα, δεν υπήρξε απολύτως καμιά υπεύθυνη ενημέρωση από το κοινοτικό συμβούλιο. Ούτε σαν συλλογικό όργανο, ούτε οι κοινοτικοί σύμβουλοι ατομικά, αυτοί που συμφωνούν ή διαφωνούν, να εκφράσουν τις γνώμες τους και τα επιχειρήματά τους, για μια έγκυρη και υπεύθυνη ενημέρωση των χωριανών. Ελπίζουμε, έστω και αργά, να έχουμε από κάποιον κάποια ενημέρωση.

Περιμένουμε όλοι μας με αγωνία.

Αναμνήσεις απ' το Χωριό

Γράφει ο Τόλης Σακελλαρίου

Γύρω στα εβδομήντα άτομα είχε κάποτε το χωριό μας. Τέσσερα μαγαζιά κι ένας φούρνος έφτιαχνε ψωμί. Θυμάμαι με τα χιόνια, όταν ο δρόμος για τα Γιάννινα έκλεινε, χτυπούσε η καμπάνα για συγκέντρωση των κατοίκων και τη διάνοιξη του δρόμου ως τη «ράχη» με τα φτιάδια. Αυτή η θραχινή φωνή της καμπάνας, όταν και τώρα την ακούω, πόσα και πόσα πράγματα μου θυμίζει! Ο μέσος όρος ζωής τότε στον άνθρωπο ήταν 50—55 χρόνια. Γέρος λέγονταν όποιος κατόρθωνε κι έφτανε εκεί. Με την αρρώστια ο θάνατος καρδακούσε στο αυτί, κάπου κι από κανέναν γιατρό της εποχής χωρίς καμιά ειδικότητα και το χειρότερο χωρίς κανένα φάρμακο, σε βαριά αρρώστια κανένας τρόπος μεταφοράς σε νοσοκομείο. Ελπίζω ο παππάς με τη θεία κοινωνία, η μόνη ελπίδα, κι η εικόνα στο προσκέφαλο. «Ο σώζων εαυτόν σωθήτω». Όταν πέθανε κανένας ηλικιωμένος, καταλάβαινες την καμπάνα από το χτύπημα, νταγκ — νταγκ — νταγκ δυο ή τρεις φορές κι ας είναι σωρημένος! Ένα ξυλοκρέββατο με μόνιμη θέση στα χαλιάκια της εκκλησίας το όχημα για το αγρότιστο ταξίδι. Αλλά, ποια θεϊκή δύναμη κρατούσε εκείνες τις ψυχές, μ' αυτές τις συνθήκες της βαρύνουσας, με τον τέλειο αποκλεισμό από τον υπόλοιπο κόσμο; Αυτή ήταν η ζωή σ' όλα τα χωριά του Ζαγορίου, αυτός ο τόπος στον οποίο γεννήθηκαν σοφοί άνθρωποι, διανοούμενοι, επιστήμονες και δόξαντες την Ήπειρο ολόκληρη. Παλιότερα οι ληστοσυμμορίες, ύστερα ο πόλεμος, η κατοχή, ο εμφύλιος. Σπάνια η χαρά, κυρίαρχη η λύπη και τα τραγούδια μας από μοιρολόγια μελοποιήθηκαν, για να θυμίζουν κάτι που δεν είναι εύκολο να σθήσει και να ξεχαστεί. Τόχουμε παράπονο στο τόπο, το προκομμένο το κράτος δεν τον φρόντισε ποτέ! Ανύπαρκτη συγκοινωνία, ελλιπής ύδρευση με νομαρχιακούς δρόμους τελείως κατεστραμμένους, με μια δασική μας περιουσία που θα μπορούσε να καλύψει όλες τις ανάγκες του χωριού, σκάδων και αυτή πάντοτε στα γρανάζια της κρατικής γραφειοκρατίας. Τέλος πάντων, ξέφυγα

λίγο από το θέμα και επανέρχομαι. Σπίτια κάποτε το χωριό μας είχε πολλά, μπορώ να πω άλλα τόσα απ' όσα έχει σήμερα, έπεσαν όμως και κατέρευσαν. Από τον πέρα μαχαλά το σπίτι του Ζιάπητη το θυμάμαι σαν όνειρο, ψηλός, κεντούσε κάππες Ζαγορίσιες το λεγόμενο επίσημο της εποχής πανωφόρι των γυναικών, το σπίτι του Βασίλη Γαλιάνη, με το μόνιμο και ακατάπαυστο χαμόγελό του, των Γκουνταίων με τα γιδοπρόβατα της Βικτωρίας Τούλα, που έχει άντρα τον Αρίστιππο, της Σοφίας —ευτυχώς που θρήνηκε η τετραπέρατη Πόπη, λάτρης του χωριού, που πρόφτασε έστω και το μαγειριό— του Βασίλη Μάτση, του Γρηγόρη Πάντου του λεγόμενου «λεβεντιά», της Ντακαρίνας, του Ζάννα, —είναι κρίμα αυτό το ωραίο σπίτι να είναι έτοιμο για κατάρευση. Το σπίτι της Κασσιόνας, καλογριάς στο μοναστήρι της Στρούπαινας, του Απιστολίδη κάτω από τον Βακολίδη. Το αρχοντικό των Γεωργιτσαίων, με το άλλο αρχοντικό των Δημητριάδων. Του Γιάννη Ζίμπου, του Νίκου Σουρβάκου που πέθανε στη Ρουμανία, του Νικόλα Μπίμμη, του Τασούλα Κοτράσιου των Χαρισιαδών, του Τσιαντή, του αξέχαστου και καλόψυχου Βασίλη Ριγανάτου και του Αντώνη, του Κώστα Αντρέα, που είχε το σιδεράτικο στην επάνω θύρα, της Ευδοξίας Δούκα, του Βασίλη Σιροβάκου, του Παπαβασιλείου της Ντόνινας, του Στέφου Μητσόπουλου και άλλα πολλά που μου διαφεύγουν.

Όλα αυτά τα σπίτια που μου διαφεύγουν έγιναν αγνώριστα, οικόπεδα, άλλα χάσκουν σαν φαντάσματα με τα μισογκρεμισμένα ντουβάρια τους και δεν υπάρχει αντίστοιχο καλύτερο θέμα στο χωριό από το γκρεμισμένο σπίτι. Όταν το βλέπεις νομίζεις ότι θρίσκεσαι σε σιωπηλό νεκροταφείο! Βέβαια τα σπίτια που κατέρευσαν, δεν μπορούμε να πούμε ότι δεν τα πόνεσαν οι δικοί τους. Πολλοί απ' αυτούς για την επιβίωση χάθηκαν στη ξενιτιά ή δεν πρόλαβαν τη φθορά. Όμως, κι ένας σοβαρός παράγοντας της εγκατάλειψής είναι οι λεγόμενες κληρονομίες, όχι από κοινού το ενδιαφέρον, έβαλαν δυστυχώς την τέλεια σφραγίδα της κα-

ταστροφής. Διερωτώμαι, έμειναν αυτά που έμειναν, ξεφυτρώνει και κανένα καινούργιο, οι μεταγενέστεροι θα φροντίσουν να διατηρηθούν; Πρέπει! Και το εύχομαι με όλη μου τη καρδιά! Ας έχουν υπόψη τους όμως, στο χωριό για να σταθεί ένα σπίτι όρθιο με τον τρόπο που είναι φτιαγμένο, χρειάζεται έρευνα και φροντίδα. Φορτωμένο με τόνο από το βάρος της σκεπής το σπίτι με μια σπαλαματιά μπορεί να δημιουργήσει το «φουσκώμα» του τοίχου και στη συνέχεια την αθεράπευτη πληγή του σπιτιού. Ύστερα χρήματα, όχι μόνο πολλά, αλλά και φροντίδες και τρεχάματα περισσότερο, για να θρεις τους απαιτητικούς μαστόρους όπως είναι σήμερα, να τους πας και να τους

φέρεις με τα αυτοκίνητα, ακόμα και να τους μαγειρεύσεις. Την δυσκολία για την εξεύρεση των υλικών και προπάντων της μαυρόπλακας, που την κουβαλούσαν με τα ζώα κάποτε και σήμερα δεν υπάρχουν. Πρέπει τώρα να ζήσει το χωριό, οι μπόρες και οι δυσκολίες που αναφέρουμε ανήκουν στο παρελθόν. Τα σπίτια δασα διατηρηθούν, θα είναι θέρετρα παραθερισμού το καλοκαίρι. Θα απολαμβάνουν οι κάτοικοι το δροσερό αέρα κι με το πεντακάθαρο οξυγόνο, τη στιγμή που από δω και πέρα οι μεγαλυπόλεις από την αύξηση του πληθυσμού τους θα καίγονται και θα πνίγονται συνεχώς από τις αναθυμιάσεις, τα νέφη, και τα καρκινογόνα καυσάερα.

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

2.000 δρχ.	Αργύρης Αθανάσιος
Ζώης Ιωάννης	Νικολάου Πέτρος
Βλάχος Σπύρος	Οικονόμου Γιώργος
Δούκας Ηλίας	Οικονόμου Νίκος
Κάλλος Δημήτριος	Καρνέτης Ειρήνη
1.500 δρχ.	Τούλας Χρήστος
Κουντουριώτη Ευαγγελία	Χαρισιάδης Ναπολέων
1.000 δρχ.	500 δρχ.
Κωστάκης Απόστολος	Σακελλαρίου Αθανάσιος
Ριγανάτος Λάζαρος	Κοτσιλίδης Βαρθολομαίος
Λέκκος Χ. Παναγιώτης	Στάθης Γιάννης
Λέκκος Λεωνίδης	Χαρισιάδης Νέστορας
Τσιμπούλου Αθηνά	Κάλλος Βασίλειος
Σορβάκου Ελένη	Μητσόπουλος Ευάγγελος
Ανώνυμος χωριανός	Ριγανάτου Μαρίνα
Μαργαρίτη Ελένη	Γιαμπάνη Βασιλική
Αργύρης Νίκος	Στάθης Ντίνος
Χελμάρα Βασιλεία	Στάθης Τάσος
Λαγού Μερσίνη	Ριγανάτου Χρυσούλα
Σακελλαρίου Φίλιππος	Βούτσας Τάκης
Μπουλτζής Ιωάννης	Καρνέτης Κώστας
	Ανώνυμος χωριανός

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΕΤΟΥΣ 1988

ΕΣΟΔΑ:	Από συνδρομές	91.500 δρχ.
ΕΞΟΔΑ:	Τυπογραφικά	60.190 δρχ.
	Ταχυδρομικά	1.874 δρχ.
	Γραφική ύλη	2.280 δρχ.
ΠΑΘΗΤΙΚΟ ΠΡΟΗΓ. ΕΤΩΝ		7.219 δρχ.
ΥΠΟΛΟΙΠΟ		19.937 δρχ.

Η ΕΝΩΣΗ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ

Επιστολή προς τη Νομαρχία Γιαννίνων έστειλε η Ένωση Ζαγορισίων Αθηνών με θέμα το οδικό δίκτυο του Ζαγορίου. Παρακάτω δημοσιεύουμε την επιστολή της:

Προς
Την Νομαρχία Ιωαννίνων
Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσ.
Εις Ιωάννινα

Θ Ε Μ Α: Ολοκλήρωση Επαρχιακού Οδικού Δικτύου Ζαγοροχωρίων Ιωαννίνων»

Συνεχίζουσα η Ένωσή μας την προσπάθεια αυτής προς θεραπεία εκείνων των αδυναμιών, που παρουσιάζει εισέτι το στην περίληψη αναφερόμενο Επαρχιακό δίκτυο και ευγνώμονη ούσα δια τας μέχρι σήμερα διατεθείσας εκ μέρους σας πιστώσεις, ώστε η αρχική εικών αυτού να μεταβληθεί ουσιαστικά επί το θετικότερον, έρχεται ήδη και εισηγείται προς την αρμοδίαν υπηρεσία σας εκείνα τα υπάρχοντα ευπαθή του και σήμερα σημεία, που δεν συμπεριελήφθησαν εις τον πίνακα των εκτελεσθέντων έργων σας που και μας εγένοντο γνωστά, δια του υπ' αριθ. ΤΥ 715 από 12.4.1988 εγγράφου σας.

1. Επί μίαν 4ετίαν, καθ' έκαστον έτος εισηγούμεθα την ανάγκη διαμόρφωσης, επισκευής ή και δι' ασφάλτου επικάλυψης του τμήματος του Επαρχιακού οδικού δικτύου από Άγιον Αθανάσιον Ασπραγγέλων και εκείθεν προς χωρία Ελάτη — Μανασή — Καλωτά — Διπόταμο και Ανθρακίτη, χωρίς την ανάγκη εκτελέσεως επ' αυτού ουδενός τεχνικού έργου, απαιτούντος αξίαν λόγου δαπάνη, προς άνετο διακίνηση των οχημάτων επ' αυτού, που κατά τους χειμερινούς κυρίως μήνες, λόγω των βροχοπτώσεων προβληματική καθιστούν την βατότητά του.

2. Παρόμοιες εργασίες είναι ανάγκη να συντελεσθούν και επί των τμημάτων του δικτύου Φλαμπουραρίου — Βωβούσης και Γεφύρας Τσίπιανης προς Δεμάτι και Μακρίνο, τα δε διατεθέντα τον περασμένο χρόνο χρηματικά ποσά δεν υπήρξαν φαίνεται ικανά, προς οριστική αποκατάστασή του.

3. Και ο δρόμος μέχρι Γυφτόκαμπο να μεν έχει καλώς ολοκληρωθεί το οδικό όμως δίκτυο, που διαλαμβάνεται μεταξύ των χωρίων Λάιστα — Ηλιχωρί και Βρυσχωρί έ-

χει ανάγκη μικράς αξίας τεχνικών έργων, τα οποία την 27.12.1987 υποδείξαμε προς εκτέλεση και τα οποία συντελούμενα δια της ασφαλοατρώσεως κυρίως, θα συμβάλλουν εις μίαν ταχείαν και άνετον κυκλοφοριακή κίνηση επ' αυτού και ιδία με αυτοκίνητα μείζονος τύπου, του ΚΤΕΛ Ιωαννίνων.

4. Και η οδική περιοχή μεταξύ των χωρίων Νεγάδες — Φραγκιάδων, που παρουσιάζει όχι ευκαταφρόνητον Τουριστική κίνηση, ευχερής θα καταστεί προς εξυπηρέτησή της με αυτοκίνητα ΥΙ τύπου, εάν θέθαια τύχη επισκευής και διαμόρφωσης το επαρχιακό οδικό δίκτυο, ήτοι τμήμα της μεταξύ Φραγκιάδων — Λεπτοκαρυάς.

5. Και το χωρίον Πάπιγκον, διεθνώς προβάλλεται σήμερα από υπηρεσίες άλλων Υπουργείων μας και δικαίως προς τούτο θέθαια, ως μια θαυμασία σε κάλλος περιοχή προς Τουριστική της ανάπτυξη, συνεργούντος προς τούτο και του εξαιρετικού του οδικού δικτύου.

Όμως η κίνηση επ' αυτού πεπολαιωμένων Λεωφορείων και ουχί μείζονος τύπου, εξ αιτίας μικρού μπουδίου που υφίσταται εις την έξοδον του χωρίου Αρίστη, ήτοι τοίχου, επιβάλλει την άμεσο διευθέτησή του σημείου τούτου της οδού, ώστε ανέτως να κυκλοφορούν επ' αυτής τα προτεινόμενα οχήματα.

6. Και η οδός Μηλιωτάδων — Ιτέας — Πέτρας — Σισταίων έχει ανάγκην επισκευής, ώστε να καταστή βάση εις παντός τύπου και είδους οχήματα. Αλλά δια να επιτευχθεί τούτο κρίνεται αναγκαία μια προμελέτη προς επισήμανση των απαιτηθησόμενων εργασιών επ' αυτής, που θετικών αποτελέσματα θα έχουν μόνον κατόπιν γενομένης αυτοψίας υπό των οργάνων σας, που αρμόδια προς τούτο κρίνονται κ. Νομάρχα, τα οποία και θα σας εισηγηθούν τας ενδεδειγμένας λύσεις, προς οριστική της βελτίωσης, που και κυρίως συνίστανται σε διαπλάτυνση εις σημεία μεταξύ Πέτρας και Ιτέας, εις την κατασκευή χανπάκων ροής των πάσης φύσεως υδάτων, εις την κατασκευή οχετών και τοιχοποιίας, εις την σκυρόστρωση με χάλικα και όχι με ανώμαλους λίθους από παραποτάμους, ό-

πως κατά το παρελθόν εγένετο και τέλος εις ασφαλτόστρωσή της, υπό συνεχή όπως πάντων των ανωτέρω εποπτεία.

Τους λόγους οίτινες επιβάλλουν μίαν ταχείαν ολοκλήρωση των εργασιών επί του προαναφερθέντος επαρχιακού οδικού δικτύου, πλειστάκις μέχρι σήμερα σας καταστήσαμε γνωστούς, κρίνοντες περιττή ήδη την επαναμνημόνευση αυτών, με την βεβαιό-

τητα ότι τα εις την παρούσα διαλαμβανόμενα θα λάβητε σοβαρώς υπ' όψη σας, ώστε να εισηγηθείτε εις το Νομαρχιακόν σας Συμβούλιο, την διάθεση των σχετικών πιστώσεων που απαιτούνται προς εκτέλεση των απαιτηθέντων έργων, εις τα τμήματα που νυν εξεθέσαμε, του Επαρχιακού οδικού δικτύου των Ζαγοροχωρίων μας.

Μετά τιμής
Ο Γεν. Γραμματέυς

Μικρά νέα

—Χειμώνας με τα όλα του φέτος στο χωριό. Χιόνι και ειδικά πολύ πάγος. Τέλος Γενάρη, με αρχές Φλεβάρη, ο πάγος εξακολουθούσε να είναι πάρα πολύς στο δρόμο. Το χιόνι που έπεσε πριν από τα Χριστούγεννα ήταν πολύ, αλλά ο δρόμος δεν έκλεισε πάνω από μια ή δυο μέρες. Κι αυτό οφείλεται στην έγκαιρη και άμεση δραστηριοποίηση της ΜΟΜΑ. Πού φτάσαμε, σε σημείο ν' ανοίξει ο δρόμος του χωριού μας σε μια μέρα, ενώ άλλα χωριά, πιο μεγάλα και πολύ πιο κοντά στα Γιάννινα, παρέμειναν κλειστά για περισσότερες μέρες. Μπράβο στη ΜΟΜΑ για αυτή την έγκαιρη επέμβασή της, που χρονια πολλά νομίζω έχουμε να ξαναδούμε.

—Τα προβλήματα με τον αναμεταδότη συνεχίζονται. Τοποθετήθηκε στο «ριζό», αλλά ο υπεύθυνος ηλεκτρολόγος δεν κατόρθωσε μέχρι στιγμής να πετύχει τον διαχωρισμό των συχνότητων των δυο εθνικών μας καναλιών κι έτσι πέφτει το ένα κανάλι πάνω στο άλλο και φυσικά δεν βλέπου-

με τίποτα. Να δούμε τι θα γίνει παρακάτω.

—Την πίττα του έκοψε την Κυριακή στις 29 του Γενάρη στην Μπάγια, το Κέντρο Ερευνών Ζαγορίου. Και η προσέλευση ήταν μεγάλη, απ' ό,τι μαθαίνουμε, περισσότερο απ' όσο υπολόγιζαν οι υπεύθυνοι που θρέθηκαν προ ευχάριστης εκπλήξεως. Και του χρόνου με περισσότερο κόσμο ευχόμαστε.

—Την πίττα του μάθαμε ότι έκοψε κι ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ζαγορισίων στα Γιάννινα. Πρόσκληση όμως δεν είδε ο υπογράφων πουθενά, κι ως είναι μέλος. Και δεν είναι η πρώτη φορά.

—Σε συγκέντρωση των προέδρων των γειτονικών μας χωριών, που έγινε στο Δίκορφο, αποφάσισαν να προτείνουν οι κοινότητες τους το Δίκορφο, σαν κέντρο Δήμου, που θα γίνει μετά την συγχώνευση των κοινοτήτων, και όχι τους Ασπραγγέλους, όπως έχει προτείνει η Νομαρχία.

Δ.Π.

ΑΛΛΑΞΑΜΕ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Αλλάξαμε διεύθυνση! Η καινούργια μας διεύθυνση, όπου μπορείτε να μας γράφετε, είναι: ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ 44 121 37 — ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ.

Επίσης βάλαμε και τηλέφωνο. Ας είναι καλά ο ΟΤΕ! Μπορείτε πλέον και να μας τηλεφωνείτε στον αριθμό, 5738093, για οποδήποτε θέλησετε και απογευματινές ώρες.